

סוד הארת חג השבועות

הוקלד צהשיעור היוצא של הרב שי עובד שליט"א בבית ד
חיים שאול אלעד סוד הארת חג השבועות נתן להאזין לשיעור.

תכלית בריאת האדם.

נופל לחושך ולעצבות ולמרה השחורה. א"כ כיצד יזכה האדם לחיים טובים, לשמחה פנימית ואושר רוחני אמיתי, לחיים של תורה ירא"ש ודבקות בבורא יתברך, ולהינצל מכל הרע שבעולם. כותב הרמח"ל (מסילת ישרים פ"א) וז"ל: וכשתסתכל בדבר תראה כי השלמות האמיתי הוא רק הדבקות בו יתברך, והוא שאמר דוד (תהלים עג): ואני קרבת אלקים לי טוב, כי רק זה הוא הטוב. וכל זולת זה אינו אלא הבל ושוא נתעה. ע"כ. וכדי לזכות לזה הטוב בעולם הזה ולשכר הניצחני לחיי עולם הבא נתן לנו הקב"ה יום בשנה ובו הוא נידון על העבודה הרוחנית על התורה המצוות והדבקות בו יתברך. ונבאר בקיצור נמרץ.

סוד הארת חג השבועות.

בגמרא מגילה (לא:) אמר רבי שמעון בן אלעזר שעזרא תיקן לקרוא פרשת הקללות לפני ראש השנה ולפני חג שבועות (בחוקותי קודם עצרת וכי תבוא קודם ראש השנה), והטעם כדי שתכלה שנה וקללותיה תכל שנה וברכותיה, ושאלה הגמרא וכי חג שבועות הוא ראש השנה, ותיירץ שחג שבועות הוא ר"ה לפירות. ע"כ. וכתב בספר תולעת יעקב (לגה"ק מאיר אבן גבאי סוד סתרי חג שבועות) כשם שבראש השנה הקב"ה דן את כל העולם, ונפתחים ספרי חיים ומתים, וכל באי עולם נכתבים אם לחיים, בריאות לשלום לפרנסה וכו' או להיפך ח"ו, כך בעצרת העולם נידון על הפירות, ופירות אלו הן אותן נשמות הפורחות מאילנו של הקב"ה, ונידון העולם על התורה שנתנה בו ביום, והיינו על הפירות שלא השלימו בתורה ובמצוות כראוי וכו' עיי"ש.

ודע כי מעלת חג שבועות היא כי כל הוראת חיי האדם בעולם הזה ובעולם הבא תלויה בלילה זה, כמבואר ברבנו האר"י (שער הכוונות דף פט) וז"ל: וענין מעלת חג השבועות, צריך האדם שלא לישן בלילה הזאת כלל, ולהיות כל הלילה נעורים ועוסקים בתורה. ודע שכל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל, אפילו רגע אחד, ויהיה עוסק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים שנתו, ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא, וכמ"ש רשב"י (בראשית דף ט.) וז"ל: דיפוק ההוא שתא בשלם וכו'. ולא עוד אלא שהוראת חיי האדם בשנה ההיא תלויה בענין זה, כי אם לא ישן כלל, ודאי שלא ימות בשנה ההיא, ודי בזה. עכ"ל. וכן כתבו בספרים הקדושים (מרן החיד"א בלב דוד פרק לא. שפת אמת פ' במדבר. מאור עינים פ' יתרו. פלא יועץ עצרת ועוד) כי בחג שבועות נידון האדם כמה סייעתא דשמיא יהיה לו בלימוד התורה ובקיום המצוות, כי בכל שנה ושנה אנו מקבלים את התורה מחדש (ענין שבת קכט: וש"ע ס' תסח ס"ו במחצה"ש שם) וככל שיתחזק ויתעצם להכין עצמו להיות כלי לקבלת התורה ולהשתדל בלימוד התורה בהתמדה בקדושה ובטהרה כך יזכה להכתב באותה

הנה כדי להבין גודל ומעלת חג שבועות ומה התיקון הנפלא שנעשה בלימוד כל הלילה ובתפילה, עלינו תחילה להתבונן מה תכלית בריאת העולם ומה תכלית בריאת האדם. מבואר ברבנו האר"י (עץ חיים שער הכללים פ"א) וז"ל: כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם, כדי להטיב לברואיו ויכירו גדולתו ויזכו להדבק בו יתברך. ע"כ. נמצא כי תכלית בריאת העולם, לג' דברים: להטיב עם האדם, להכיר גדולתו יתברך ולדובקה בו. וכיצד זוכה האדם לדבוק בו יתברך, להכיר גדולתו ולקבל כל הטובות בעוה"ז ובעוה"ב. נאמר בתורה (דברים ל טו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע ובחרת בחיים לשמוע בקול ה' ולדבוק בו כי הוא חיך ואורך ימך. והדרך היחידה לדבוק בו יתברך הוא רק על ידי התורה הקדושה כמבואר בנפש החיים (שער ד) ככל שירבה האדם ויתעצם בלימוד התורה הקדושה כך יזכה להאיר ולהמשיך אור אין סוף ברוך הוא לנשמתו ולהתעצם בדבקות נפלאה בבורא יתברך. ועיין מש"כ הב"ח (או"ח סימן מז).

ואמרו רז"ל (מסכת כלה פ"ה ה"ז) גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא, עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאושר. ע"כ. ומפורסמים דברי רבנו אוה"ח הקדוש (דברים כו ח) ואין טוב אלא תורה, שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם. ע"כ.

והחשוב מכל עלינו לדעת מה שדרשו רז"ל (בכתובות קיא:) את הפסוק (ישעיה כו כט) יחיו מתוך נבלתי יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר כי טל אורות שליך וארץ רפאים תפיל. כי לעתיד לבוא, ביום הדין הגדול והנורא בו ידון הקב"ה את כל הבריאה מי יזכה לשכר הניצחני לחיי עולם הבא לקום בתחיית המתים הוא אך ורק מי שעסק בתורה או תמך בתורה, ואם ח"ו לא עסק בתורה ולא תמך הרי יהיה לדראון ואבדון עולם רח"ל. וכ"כ בנפש החיים (שער ד פרק כד) וז"ל: וכבר פסקו וחתכו חכמינו ז"ל דינו שאבדה תקוותו לדור דורים ח"ו. שגם עד נצח לא יראה אור וכו' עיי"ש. וע"ע מש"כ בספר בית עובד שערי החיים (שער יח פרק יא) באריכות עיי"ש.

נמצא כי תכלית בריאת האדם לעמל התורה או להחזיק בה, אולם רבים הם החוצצים והמפרידים בינו לבין הבורא יתברך, והם תאוות הגוף המשיכה אחר החומר והגשמיות, והמפריד הגדול ביותר הם המידות הרעות וכיוון שבוה מתרחק מהבורא יתברך

שנה לגדול בתורה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות. וכן כתב הפלא יועץ (עצרת) וז"ל: ומה טוב לשפוך בזמן הזה שיוכה הוא ובניו לכתרה של תורה ללמוד וללמד לשמור ולעשות. עוד כתב כי כל העושה אלה שכרו חיים ארוכים ופרנסה בשפע ובנים תלמידי חכמים כמ"ש בזוה"ק וכו' עיי"ש.

נמצא כי חג שבועות הוא יום הדין בו נידון האדם על הרוחניות, וככל שיוכה לחיים רוחניים של תורה ויראת שמיים ודבקות בו יתברך, כך יטיב איתו הקב"ה להסיר ממנו כל טרדות העולם הזה ולתת לו כל צרכיו הגשמיים למען יזכה לעבוד את בוראו ולזכות לחיי העולם הבא. ויסוד זה מבואר במורנו הרמב"ם (ה' תשובה פ"ט ה"א) ושם מבאר שמתן שכר המצוות והטובה שנקבל אם נלך בדרך ה' הוא בעוה"ב, (כדאיתא בקידושין לט: שכן מצוה בהאי עלמא ליכא) א"כ שואל הרמב"ם מהו שכתוב בתורה (דברים כח) אם תשמעו בקול ה' לשמור ולעשות את מצוותיו ובאו עליך כל הברכות, ברוך פרי בטנך, ואדמתך, תהיה הברכה בכל מעשי ידיך, יפתח לך את אוצרו הטוב, אויבך נופלים לפניך וכו', ואם לא תשמע בקול ה', אז ח"ו יבואו כל הקללות הכתובות בתורה. והרי השכר והעונש בעוה"ב ולא בעוה"ז, ומתרץ הרמב"ם: הקב"ה נתן לנו את תורה, היא עץ חיים וכל השומר תורה ומצוות זוכה לחיי עולם הבא, והבטיחה התורה שאם נעשה הדברים בשמחה ובטוב לבב יסיר מאתנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה, כגון חולי ומלחמה ורעב וכיוצא בהן, וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה כגון שובע ושלוש ורביי כסף וזהב, כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה כדי שנזכה לחיי העולם הבא ונמצאתם זוכין לשני העולמות, לחיים טובים בעולם הזה המביאים לחיי העולם הבא, שאם לא יקנה פה חכמה ומעשים טובים אין לו במה יזכה לעולם הבא, ואם עזבתם את ה' ושגיתם במאכל ובמשתה וזנות ודומה להם, מביא עליהם כל הקללות האלו ומסיר כל הברכות עד שיכלו ימיהם בבהלה ופחד ולא יהיה לבם פנוי ולא גוף שלם לעשות המצות, כדי שיאבדו מחיי העולם הבא ונמצא שאבדו שני עולמות, שבזמן שאדם טרוד בעולם הזה בחולי ובמלחמה ורעבון אינו מתעסק לא בחכמה ולא במצות שבהן זוכין לחיי העולם הבא. ע"כ דברי הרמב"ם.

נמצא שבחג השבועות האדם נידון גם על הרוחניות וגם על הגשמיות, ואם יזכה להיכתב לחיים של תורה ויראת שמיים ממילא יזכה לכל ההטבות שבעולם הזה לחיי נצח בעולם הבא. כמ"ש הרמב"ם. ונבאר בקיצור סדר הדברים.

התיקון הנעשה בחג השבועות.

כתב רבנו האר"י (שעה"כ דף פח) כי בכל השבע שבועות של ימי העומר אנו מתקנים שבע ספירות עליונות וממשיכים אור נפלא כל יום לפי בחינתו. התיקון נעשה בב' בחינות, במוחין ובחסדים. במוחין אנו מתקנים בימי הספירה את חב"ד חגת"ם (חכמה בינה דעת חסד גבורה תפארת מלכות) ובחסדים חג"ת נהי"ם (חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ומלכות) והחב"ד עומד ומתוקן. והנה התיקון וההמשכה נעשית במשך ארבעים ותשע יום כיוון שכל ספירה מתחלקת לשבע ספירות פרטיות שלה. כגון בשבוע הראשון אנו מתקנים בספירת החסד וביום הראשון חסד של החסד ביום השני גבורה של החסד וכן על זה הדרך. ולאחר ארבעים ותשע יום

תיקנו את מערכת החסדים (חג"ת נהי"ם) כמ"ש במאמר "סוד הארת ימי ספירת העומר".

אולם במערכת המוחין עדיין לא תיקנו את ג' ספירות הנה"י (נצח הוד ויסוד) ואת הכתר. ולכן בליל שבועות על ידי הלימוד שסידר רבנו האר"י אנו מתקנים את הנה"י, ובטבילה את הכתר. ובזה נשלם כל קומת העשר ספירות. אומנם כל מה שתיקנו (בארבעים ותשע יום מליל פסח עד לפני שחרית של חג שבועות) הוא בסוד האחר, ובתפילת שחרית ובמוסף נתקן כל אותה קומה בסוד הפנים. ובסעודת שחרית בחיצוניות.

השלמת הארת העשר ספירות בליל שבועות.

הנה בפסח בתפלת ערבית דליל פסח ובליל הסדר נמשכו כל המוחין בשלימותן בחיצוניות ובפנימיות, והכל בא לכלל השלימות, ובצאת החג בששה עשר בניסן (ליל שני של החג) שוב הסתלקו כל המוחין שנכנסו להם בדרך נס ומעתה חוזרים הם להכנס כפי סדר המדרגות כל מדרגה ביום שלה על ידי מצות ספירת העומר בארבעים ותשע יום שבין פסח לעצרת. ולכן אנו סופרים שבעה שבועות כנגד שבע הספירות (חב"ד חגת"ם) וכיוון שכל אחת מאלו השבע ספירות היא כלולה משבע ספירות, נמצא כי בכל שבוע נתקנת ספירה אחת, ובכל יום הספירה הפרטית לאותה ספירה. נמצא כי הג' ספירות נצח הוד ויסוד וספירת הכתר לא נמשכו ולא נתקנו כלל, ועתה בחג השבועות תכלית הלילה הוא להמשיך ולתקן אותם הספירות, ובזה נשלמת הארת כל העשר ספירות ונעשה ייחוד נפלא והארה עצומה ונשלם הבנין. אולם ההמשכה נעשית אך ורק על ידי סדר הלימוד שתיקן רבנו האר"י בתנ"ך (נתקן הנה"י) ובטבילה במקווה (נתקן הכתר).

שלימות התיקון רק ע"י סדר הלימוד העתיק.

ודע כי סדר הלימוד שתיקן רבנו האר"י (בשעה"כ דף פט המובא בסידורים) קריאת ג' פסוקים של כ"ד הספרים שבתנ"ך הוא לעיכובא, ולא יועיל במה שלומד תורה ומנדד שינה מעיניו ללא סדר הלימוד המתוקן, כיוון שרק ע"י כך נעשה השלמה של המשכת המוחין שהתחיל בימי העומר והכל מקשה אחת, ולכן יש להקפיד בלימוד שיסד רבינו האר"י (ע"פ הזוה"ק ח"א דף ח) בדווקא, ואין לשנות מנהג ישראל מה שתיקנו רשב"י וחבריו ורבנו האר"י וכו'. וכ"כ רבנו הבנא"ח (במדבר ס"ג) וז"ל: ויזהרו ללמוד כל סדר הלימוד של זאת הלילה בחשק גדול ובשמחה רבה והתלהבות הלב, כי הלימוד המתוקן הלילה עושה פרי גדול למעלה וממשיך לנפש האדם קדושה וטהרה. ע"כ. וכ"כ הפלא יועץ (עצרת) וז"ל: וקריאת התורה בליל עצרת בסדר המתוקן מרבינו האר"י ז"ל היא נפלאה ועושה רושם למעלה קישוטין אל השכינה אשרי ילוד אשה שזכה לכך. וכ"כ השל"ה (שבועות עמוד התורה פרק נר מצוה וכה"ח (סימן תצד סק"ח) ואורל"צ (ח"ג פ"יה ה"יא) ובשו"ת וישב הים (ח"ב סימן יב) ועוד.

סדר הלימוד בכ"ד הספרים.

רבנו האר"י (שער מאמרי רשב"י דף מז) האריך בסוד אותם כ"ד

תכשיטי השכינה (על ידי קריאת ג' פסוקים בכד' ספרי התנ"ך) ובזה אנו מעלים רצונות (סוד המ"ן) לפני הבורא יתברך ובזה מתרצה ומתעורר להוריד שפע גדול (סוד המ"ד) ונעשית הכנה גדולה לקראת הייחוד הגדול (סוד הארת הכתר) שבתפילת שחרית ומוסף. ודע שאף הכתר מתחיל להמשך כבר בתחילת הלילה אלא שתיקונו נעשה על ידי הטבילה וז"ל: (בשעה"כ דף פח) ואמנם זה הכתר הניתן עתה הנה הוא מתחיל ליכנס בתחילת ליל שבועות ואינו נגמר להכנס עד אשמורת הבקר עכ"ל. וכן מבואר ברש"ש (נה"ש דף לו) ומרן החיד"א (לב דוד פרק לא) כתב להזהיר שלא ללמוד משנה בלילה הזה, אלא לאחר שלמד סדר התנ"ך שתיקן רבנו האר"י יעסוק בזה"ק (לימוד האידרות) והוא ע"פ המבואר בשער המצוות (פ' ואתחנן דף לד) שהלילה הזה התיקון במלכות דאצילות והמשנה הוא ביצירה שהיא בחינת שפחה לגבי מטרונותא. וכ"כ מרן הבנא"ח (שם ה"ד) כה"ח (סק"ט) ומרן פאה"ד בהליכו"ע (במדבר אות ג) עיי"ש. ויש קהילות שנהגו לאחר קריאת הזוהר ללמוד התרי"ג מצוות ע"י חכם שמבאר כל מצווה ומשלב דברי מוסר ודרך ארץ אשרי חלקם.

סוד הטבילה והעשכת ספירת הכתר.

כתב רבנו האר"י (שעה"כ דף פט) וז"ל: ובהגיע אשמורת הבוקר מעט קודם עלות השחר בעת שמשחירין פני הרקיע במזרח אשר אז נקראת אילת השחר כנודע. אז צריך שתטבול במקוה ותכוין אל המקוה העליון שהוא כתר עליון דז"א הנמשך לו בלילה הזה והוא נקרא שער החמשים כמ"ש ועליו נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים כו' וע"י כך אנו מקבלים תוספת קדושה מבחינת הכתר. וטעם הדבר הוא לפי שאנחנו בלילה הזה עושים ב' דברים, הא' הוא להמשיך את כתר העליון ע"י עסק התורה כנז' ואחר כך באשמורת הבוקר אנו נעשים שושבינים דמטרונותא ומוליכין את הכלה הכלולה לבית הטבילה וטובלת במקוה בהעליון הנזכר שהוא הכתר, וגם אנחנו שושבינין דילה טובלים עמה בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים. עכ"ל. ומקורו בזה"ק (אמור דף צח) עיי"ש דברים נפלאים בסוד הטבילה בלילה והיא ככלה הטובלת לבעלה לפני הייחוד, ומכל זה נבין מעלת הטבילה באשמורת ליל שבועות, שהוא המשך ותשלום ענין הלימוד של הלילה, שעל ידי הלימוד נמשך הכתר לז"א, ועל ידי הטבילה נמשך לנוקביה. כן הם פני הדברים בפשטות, והאריכו המקובלים בסוד הדברים ואין כאן המקום להאריך בזה. וזמן הטבילה יש להשתדל כחצי שעה לפני עלות השחר כמ"ש רבנו האר"י ועיין בזה"ק (וישלח דף קע) מעלת זמן זה ומעלת הטבילה בזו העת להמשיך שפע המוחין משער החמישים מעילא לתתא בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. וע"ע דברי שלום (ח"ח ס' תצד ס"ח).

התפילה והייחוד בשחרית ומוסף.

כתב רבנו האר"י (שעה"כ דף פח) והכתר הניתן לז"א עתה, הנה הוא מתחיל ליכנס בתחלת ליל שבועות ואינו נגמר ליכנס עד אשמורת הבוקר ואח"כ בתפלת שחרית ומוסף של יום שבועות נעשה ייחוד כמו בשבת ויום טוב, אלא שעתה בחג שבועות הייחוד הוא מתעלה עד אריך אנפין (ששם הוא מקום רחמים גמורים) וזהו ענין מעלת חג השבועות. ע"כ. ורבנו הרש"ש (נה"ש דף לו)

כתב לבאר כי מליל פסח ועד שחרית של חג שבועות אנו מתקנים כל העשר ספירות והם בסוד האחור, וכעת בתפילת שחרית (של חג השבועות) התיקון והמשכת ההארה היא בכל אותן הספירות, אלא שהיא במעלה גדולה יותר של סוד הפנים. וכ"כ מרן הבנא"ח (במדבר ס"ה) וז"ל: תפלת שחרית ומוסף יתפלל בהתלהבות וזריזות שלא תחטפנו שינה, וידוע כי גמר הפרי של תיקון ספירת העומר ולימוד ליל חג השבועות יהיה בתפלת מוסף, לכן יודרו בה הרבה כי הכל הולך אחר החתום. ע"כ.

סוד מעלת הסעודה שחרית.

רבנו הרש"ש (נה"ש דף לו) כתב בסעודה ביום חג שבועות יכוין להמשיך המוחין בחינת חיצוניות וכו'. היינו שסעודת חג השבועות (אחר תפלת הבקר) מתקנת בחיצוניות, ומעלתה היא כנגד כל בחינת הפנימיות שתיקנו כל הלילה בחג השבועות, בסעודה זו נתקן כל החיצוניות ע"י אכילת כביצה פת. לכן ירא שמים יודרו ומיד אחר התפילה יקדש על היין ויבצע על הלחם ויערוך סעודה, ואח"כ ינוח קמעה, כי אם ישן קודם לכן מפסיד טובה הרבה. כמ"ש הרש"ש שסעודה זו אין למעלה ממנה, וכשם שבפנימיות עשינו בחזרת המוסף יחוד נר העליון שהוא יחוד המושלם שאין למעלה ממנו הוא הדין בבחינת המעשה שאנו עושים יחוד הנר העליון בבחינת חיצוניות העולמות ע"י סעודת הבקר. וע"פ זה ניתן לבאר הגמ' (פסחים סח:) שבעצרת (חג שבועות) רבי אליעזר הסובר שביום טוב כולו להשם ללימוד תורה ותפילה מודה לרבי יהושע שבעצרת יש לחלק את היום חציו להשם וחציו לאכילה ולשתיה. כיוון שבסעודה נעשה תיקון גדול ונפלא בחיצוניות העולמות. ודו"ק. ועיין למרן החיד"א (לב דוד פרק לא).

זהירות מדברי חולין.

כתב מרן הבנא"ח (במדבר ס"ג) וז"ל: יזהרו שלא לדבר שיחת חולין כל הלילה, וצריך שמירה גדולה בזה, ויזהרו ללמוד כל סדר הלימוד בחשק גדול ובשמחה רבה והתלהבות הלב, כי הלימוד המתוקן לזאת הלילה עושה פרי גדול למעלה וממשיך לנפש האדם קדושה וטהרה ע"כ. וכ"כ להזהיר מרן החיד"א (לב דוד פרק לא) ובספר ליקוטי צבי (שבועות בשם הבעש"ט) שאין להפסיק בדיבור חול מתחילת הלימוד עד קדושת כתר במוסף דאין להפריד בין הדבקים מתחילת המשכת המוחין עד אחר הזיווג וכ"כ הגה"ק מקאמארנא (זוהר חי הקדמת הזוהר דף ת). אזהרה שלא להפסיק בשיחה עד אחר כתר שאז עולים כל קישוטי כלה שעשה בלילה. ע"כ. וידוע המעשה המפורסם (הובא בשל"ה נר מצווה) שמרן הבית יוסף וחבריו זכו לגילוי שכינה ע"י הלימוד שלמדו בלילה. וקבלה ממרן החתם סופר שהלומד כל הלילה הזה ברצף ללא היסח דעת זוכה לגילוי אליהו עיין דברי שלום (ח"ח עמ' קטו) ובספר חמד"י (מועדי ה' פ"ג דף נו) בשם רבותינו המקובלים שלימוד בלילה הזאת היא סגולה נפלאה לזכות לבנים ובני בנים תלמידי חכמים. כמ"ש בזה"ק (פ' אמור) אם מנדד שינה מעיניו בזה הלילה מכריזין עליו ואמרי ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיו זרעך ומפי זרעך עיי"ש.

כתב השל"ה (מס' תמיד נר ומצוה) שהיא עת רצון להתפלל על זרעו, וראוי להתעורר בתשובה הוא ואשתו ויתקנו כל עניני הבית איסור והיתר טומאה וטהרה וכו'. והיא תפילת השל"ה המפורסמת על הילדים. ומו"ר הגר"י אברג'ל זצ"ל בצור ירום כתב כי בדורנו אנו בעוונות הרבים, שרבו הנסיונות מאוד יש להתפלל תפילה זו בכל יום ולזעוק לשם יתברך על זרענו וזרע זרענו.

ראש חודש סיוון.

במגלה עמוקות (פר' עקב) כתב שישאל זכו שתפסוק וזהמתן בר"ח סיון כך חוזרת אותה הארה בכל שנה ואשרי המחזיק בה. ומהר"ם אלשיך (ויקרא כג יז) כתב שמר"ח סיון היו מתלבנים ומזדככים עד בלי די.

שלשת ימי הגבלה.

המהר"ח (שער הגלגולים הקדמה לח) כתב שרבו האר"י ציווה עליו להתענות ג' ימים קודם חג שבועות וע"י זה יפסק ממנו זוהמת החומר ויזכה לקבל ידיעות בסודות התורה וכו'. עיי"ש. והגר"ח פלאג'י (מל"ח ס' ח סק"ד) כתב להזהיר ביותר על שמירת הלשון ולטהר פיו מכל דיבור אסור. עוד כתב (שם סק"ה) להזהיר ולטבול במקווה כל שלושת ימי ההגבלה. עיי"ש.

זהירות לקבלת התורה בערב חג.

בגמ' (שבת קכט:) אמרו רז"ל שיש סכנה להקיז דם בערב חג שבועות, שביום שקיבלו ישראל את התורה יצא שד בשם "טבוח" שאם לא היו מקבלים את התורה היו טובח את בשרם ודמם, וכן נפסק בשו"ע (סימן תסח ס"י) וכתב במחצה"ש (שם) שכן בכל ערב חג שבועות יש סכנה בדבר זה, שאם לא יקבלו את התורה עלול שד זה להזיק, ולכן יראה כל אדם להכין עצמו כלי לקבלת התורה ויתפלל לבורא יתברך, שיטהר לבבנו שנזכה לקבלת התורה הקדושה.

מעלת הצדקה בערב חג.

הגר"ח פלאג'י (שם סק"ו) כתב ערב שבועות יפריש תשעים פרוטות וישלים עד שיעור שני פעמים ב"ן ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו והוא תיקון לפגם הברית וסגולה לחשוכי בנים ומקרב הגאולה ע"כ. וצדקה מצילה ממות. וכ"ש ממות רוחני כי היום גורם. ואשרי המבין.

מין החיד"א (כף אחת ס' כב סק"א בשם שער הכוונות) כתב ישתדל לטבול במקוה בערב החג וקודם לכן יגלה ראשו. וכ"כ בחמדת ימים (שבועות פ"ב) לחוש מאוד לטהר עצמו ובפרט שכל הלילה יושב ולומד בתורה ורוצה לזכות להתעטר בשבעים עטרות של קדושה, ואשרי מי שמטהר עצמו ומכין לבבו לקראת הלימוד בלילה הקדוש הזה להתקדש בו בטהרה ובאימה וביראה ועליו נאמר ישראל אשר בך אתפאר. ע"כ.

עתנה לאשה.

בחג זה יש חשיבות גדולה לקנות תכשיט לאשה והוא בסוד כ"ד תכשיטי כלה שמקשט לשכינה בלילה בלימוד כך מקשט לאשתו וכו'. ועיין זוהר (ח"ג דף עט) וכבר רמז לזה הפלא יועץ (ע' יופי) שיש בזה דברים עתיקים עומדים ברומו של עולם.

ליל החג.

רבנו האר"י (שעה"כ דף פח) כתב: והכתר הנמשך עתה הנה הוא מתחיל ליכנס בתחלת ליל שבועות. ע"כ. לכן יראה להיות שש ושמוע על חלקו וגורלו הטוב על שבחר בו הקב"ה להיות לו לבן וליתן לו תורת חיים וחי עולם, ויתפלל בכוונה ובשמחה עצומה. ואחר תפלת ערבית לא יסיח דעתו מקדושת היום, ויבוא לביתו שש ושמוע וטוב לבב להודות ולהלל ויקדש על היין ויאכל כדי צרכו שלא ימלא כרסו כדי שיצליח בלילה ללמוד ולקשט הכלה העליונה. ובשו"ת תורה לשמה (סימן תמט) כתב שבזה זוכה לתיקון כרת. ועיין למו"ר הגר"א כהן (ילקוט אברך תשנ"ח עמ' רנד) מש"כ בזה.

סוד אכילת מאכלי חלב.

טעמים רבים נאמרו באכילת מאכלי חלב בחג שבועות וע"פ סודן של דברים מבואר ברבנו האר"י (שעה"כ דף פד) סוד עמוק כי עיקר גלות מצריים היא מפגם הדעת ולכן נסתלקו המוחין וביציאת מצרים החלו לחזור (בחינת יניקה) וכשם שהדם שבאשה (בחינת הגבורות) בזמן ההנקה מהפך לחלב (בחינת חסדים) וכאשר נבלע בגוף התינוק חוזר להיות דם זך וטהור, כך בספירת שבעה שבועות נמשכו החסדים והגבורות (בחב"ד חגת"ם) ובליל שבועות (בנה"י) נעשה תיקון גדול ונהפכו הגבורות והדינים לחסדים. והוא סוד בדמיון חיי. והבן. ושם (דף פח) ולכן בהר סיני נגלה הקב"ה לעם ישראל כזקן שזקנו לבן כשלג והוא סוד הרחמים, וכך בכל חג שבועות במוסף של כתר אנו מגיעים עד בחינה דארי"ך (סוד הרחמים העליונים) ולכן נהגו לאכול מאכלי חלב והוא בסוד מיתוק החסדים והרחמים. ודו"ק בספה"ק כי קיצרנו הרבה.

יהי רצון שנזכה לקבלת התורה ולזכות לראי עולם הבא.
רחג שומע